

Kvalitetsdiskussionen, kvalitetsrapporten. Ja, det var jo typisk, at her havde the economic man det godt. Det enkelte menneske er i den rapport ikke en del af en historisk, kulturel eller samfundsmæssig sammenhæng. Rapportens mennesker svæver i et vakuum, og så er det altså økonomisk vinding, der tæller i den rapport. Uddannelse er derfor kun noget, man tager, for at tjene så mange penge som muligt. Tanken om, at folk kan uddanne sig af andre grunde, eksisterer ikke i rapporten.

Så kan man selvfølgelig sige: Jamen herregud, det må da være rimeligt, at vi en gang imellem laver en rapport, der ligesom rendyrker et bestemt aspekt. Men problemet er, at når den rapport kommer i en tid, hvor kvalitet har en utrolig indsnævret betydning, så bærer man ved til et ganske bestemt bål, nemlig en for-simpling af debatten.

Omkring universiteterne vil jeg pege på, at på det formelle plan tror jeg nok, vi er enige om, at vi skal fastholde den gældende universitetslov og vi skal fastholde den forskningsbaserede uddannelse. Men jeg må samtidig sige, at det vækker bekymring, når man hører så meget om den stærke ledelse.

Den socialdemokratiske ordfører havde jo en helt korrekt bemærkning, nemlig at en ledelse ikke er noget værd, hvis man ikke har gode medarbejdere at bygge på. Men hvis de gode medarbejdere skal folde sig ud, så skal de også have mulighed for at folde sig ud. Derfor er det jo så vigtigt at drøfte, hvordan man giver de ansatte og de studerende flere rettigheder, så de virkelig kan folde sig ud, så ledelsen virkelig kan bruge alle deres kreative talenter, og så man ikke tænker i krabasker.

Der mener jeg, der er anslået nogle lidt kedelige tendenser i forskningsminister Jan Trøjborgs regi, men det skulle da glæde mig, hvis jeg tager så grimme fejl, og hvis der kommer nye tendenser, nye boller på suppen. Jeg tvivler lidt på det, især når jeg læser, at man taler om udviklingskontrakter, hvor patentrettigheder skal gøres til et succeskriterium for et godt universitet. Jeg håber, jeg har misforstået det. Det vil jeg gerne have en bekræftelse eller en afkræftelse på.

Til sidst skal jeg omtale evalueringsinstituttet. Jeg synes, det er vigtigt at få en evaluering. Jeg synes, det er vigtigt at drøfte, hvordan man på en forpligtende måde kan se hinanden i øjnene, og hvordan man etablerer en selvregulering på uddannelsesinstitutionerne.

Det springende punkt er, om man gør det ved at diskutere mere demokrati eller man gør det ved at få sat nogle flere mennesker til at måle, hvad der finder sted. Jeg tror mere på uvidelsen af demokratiet og gerne mere åbenhed. Jeg ønsker bestemt ikke, at der skal lukkes af, og at man skal undervise for lukkede døre. Man har f.eks. meget frugtbare erfaringer med lærer-teams på tværs af skoler, som der er langt, langt mere dynamik i, end at man ofrer 43 mio. kr. på et evalueringsinstitut, som for mig at se er en primitivisering af debatten.

Når det er sagt, kan man sige: Jamen hvad så? Jeg mener over for den her konservative, liberalistiske debat – ja, jeg mener virkelig, det er den fløj, der sætter præmisserne for øjeblikket. Det er jo ikke tilfældigt, at fru Hanne Severinsen er glad for evalueringsinstituttet. Det er taget ud af Venstres program.

Jeg kunne forestille mig, at vores drøftelser i højere grad kom til at gå på, hvordan vi etablerer mere demokrati, ikke bare forældredemokrati, men at vi virkelig tør overlade nogle rettigheder til folk, lave noget mere selvregulering, og så undgår vi jo også at få kontrolinstanser.

Jeg synes også, det kunne være rart, hvis vi kunne genetablere lidt mere af den gamle socialdemokratiske debat om, hvordan vi etablerer mere lighed, for den har vi jo tabt. Den seneste statistik fra Danmarks Statistik viser, at vi har tabt terræn. Det er mere end nogen sinde – faktisk gennem de sidste i hvert fald 10-15 år – børn, der kommer fra hjem med en lang uddannelse, der også scorer kassen og bruger uddannelsessystemet. Så der er en debat, der skal genetableres. Hvis vi genetablere den debat, så tror jeg heller ikke, det kunne lade sig gøre at skære i produktionsskolernes skoleydelse. Jeg havde aldrig drømt om, det kunne ske under en socialdemokratisk regering.

Det sidste, jeg skal sige, er, at jeg håber, at ordet kvalitet, som det bruges nu, bliver lagt for had. Jeg håber ikke, at embedsværket mere bliver sat til at lave sådan noget. Jeg håber, at embedsværket bliver sat til at lave fintfølede rapporter, der diskuterer de mangfoldige kompetencer, som man skal dyrke i uddannelsessystemet. Jeg tænker på faglig kompetence, personlig kompetence, demokratisk kompetence, grundfaglig kompetence, og det er disse mangfoldige kompetencer, som skal supplere hinanden.

Det, vi risikerer ved at bruge ordet kvalitet, er, at vi reducerer den mangfoldige kompeten-